

Faza 1 - Dobór zdjęć i komponowanie narracji

Nauczyciel umieszcza serię zdjęć na stole i zwraca się do ucznia (lub uczniów) z prośbą o ułożenie ich w kolejności. Dzieci omawiają kolejność między sobą i wspólnie wybierają obrazy i tworzą zarys historii.

Faza 2 - Słuchanie i sprawdzanie

Nauczyciel zachęca uczniów do słuchania odpowiednich ścieżek dźwiękowych aby móc zweryfikować kolejność ułożonych uprzednio obrazków. Uczniowie sprawdzają, czy każdy dźwięk jest zgodny z każdym obrazem i czy ich porządek względem kolejności dźwięków jest właściwy.

Dźwiękowe opowieści 342 347

Wiek

■ 5+

Zestaw dźwiękowych opowieści, który pomaga dzieciom wzbogacać słownictwo, uczy budowania narracji, rozpoznawania i nazywania dźwięków, poprzez odnajdywanie wskazówek zawartych w różnych scenkach. Ponadto rozwija umiejętność ustalania kolejności wydarzeń w opowiadaniu. Zestaw porusza dwa tematy: dzień w szkole i pory roku. Niniejsza pomoc dydaktyczna przeznaczona jest do pracy indywidualnej, a także do zajęć w grupach.

Skład zestawu

- 8 tablic ze scenkami o wym.: 29,7 x 21cm
- 36 tafelków ze scenkami o wym.: 15 x 12cm, do układania sekwencji zdarzeń
- 1 płyta CD
- instrukcja

Płyta audio

płyta CD zawiera 32 ścieżki dźwiękowe odpowiadające seriom kolejnych zdjęć.

SI IN 342 347 07/22

nowa szkoła
ul. POW 25, 90-248 Łódź,
www.nowaszkoła.com
tel. (42) 630 17 28,
(42) 630 04 88, fax: (42) 632 73 28

OSTRZEŻENIA!

1. Produkt nie jest przeznaczony dla dzieci poniżej 3 lat. Zawiera małe elementy – ryzyko zadławienia.
2. Do użytku pod bezpośrednim nadzorem osoby dorosłej.
3. Należy zachować opakowanie lub/i instrukcję. Zawierają one ważne informacje mogące być przydatne w przyszłości.
4. Użytkowanie niezgodne z zaleceniami zwalnia producenta od odpowiedzialności za ewentualne szkody.

Tafelki z obrazkami

W grze istnieją dwa motywy sceny, z których każda odnosi się do pojęć czasu i przestrzeni. Poznając przygodny dwójki rodzeństwa - chłopca i dziewczynki, poprzez sceny z ich codziennego życia w relacjach z rodzicami i parą zwierząt - psem i kotem i w środowisku szkolnym, dzieci uczą się identyfikowania dźwięków, przyporządkowywania ich oraz wypowiedzania się pełnymi zdaniami.

1. Dzień szkolny

4 tablice: budząc się rano, w klasie, czas aktywności muzycznej, po szkole

Temat ten, oparty na opisanie jednego typowego dnia z życia rodzeństwa, jest znany i bliski dzieciom. opisuje momenty przed szkołą, w trakcie zajęć lekcyjnych i po szkole. Przedstawia czynności i rytuały znane wszystkim z autopsji.

2. Pora roku

4 tablice: wiosna na wsi, plaża latem, jesienny las, góry zimą

Temat ten koncentruje się na nieco bardziej złożonych pojęciach, takich jak czas, pory roku, zajęcia rekreacyjne i święta. Przygody dzieci dzieją się w miejscach, które nie są ściśle związane z ich codziennym życiem i zwyczajami.

Sekwencyjne obrazy

W zestawie zawarte są dwie serie po cztery obrazki ze scenkami i dwie serie po pięć obrazków dla każdego z tematów. Obrazki można ułożyć w ciągu chronologicznym tworząc sekwencje następujących po sobie zdarzeń. Dzieci mają za zadanie układać obrazki we właściwej kolejności zgodnie z ciągiem przyczynowo - skutkowym, a następnie zbudować krótką narrację i opowiedzieć o ułożonej przez siebie historii widocznej na rysunkach.

Sekwencja

Nauczyciel przygotowuje serię zdjęć, a następnie uczniowie słuchają pasującej do nich ścieżki dźwiękowej przyglądając się jednocześnie scenom z obrazków. Zadaniem dzieci jest zidentyfikowanie odgłosów i zapamiętanie kolejności w jakich zostały nagrane. Po zakończeniu odtwarzania, zadaniem dzieci jest ułożenie sekwencji z wyselekcjonowanych przez nauczyciela obrazków w logicznym porządku. Niekiedy może być konieczne ponowne odtworzenie ścieżki dźwiękowej.

Faza 2 - komponowanie narracji

Cel

Umieszczanie zdjęć w porządku chronologicznym w celu ich zbudowania narracji

Sekwencja

Nauczyciel prosi uczniów o wybranie obrazków w oparciu o kolejność dźwięków usłyszanych przed chwilą.

Przykład, ścieżka 16: „Najpierw słyszeliśmy początki, więc musi to być obraz, gdzie mama pożegnała dzieci przed szkołą”. Dalej „Słyszemy wóz strażacki ... więc to jest ten obraz”.

Faza 3 - sprawdzanie

Cel

Upewnij się, że narracja pasuje do kolejności obrazów.

Sekwencja

Po ułożeniu zdjęć nauczyciel prosi uczniów, by opowiedzieli swoją historię. Jeśli którykolwiek z obrazów nie został wykorzystany, nauczyciel odtwarza ścieżkę dźwiękową ponownie, aby uczniowie mieli szansę dokonania modyfikacji w układzie obrazków.

nie można bezpośrednio zidentyfikować na tablicy ze sceną, które jednak pasują do widocznej na niej sytuacji. Uczniowie opowiadają co słyszą i starają się określić, skąd pochodzi określony odgłos.

Wizualna wskazówka: nauczyciel może zapytać uczniów, dlaczego słyszymy te dźwięki właśnie w tej scenie, zachęcając w ten sposób dzieci do kreowania własnych pomysłów i uruchomienia wyobraźni.

Przykład Ścieżka 3: "Ktoś puka do drzwi, to musi być tata, który chce obudzić dzieci"

Działania z kolejnymi obrazami

To zadanie powinno być przeprowadzone, kiedy dzieci znają już określoną scenkę i wykonały już poprzednie polecenia. Zadanie polega na ułożeniu obrazków w logicznym porządku i zbudowanie narracji. Zadanie to może przysporzyć trudności młodszym dzieciom, aby ułatwić im zadanie, nauczyciel może przeprowadzić je stosując się do poniższych wskazówek:

- organizacja pracy w małych grupach, aby dzieci mogły dzielić się pomysłami, rozważając między sobą różne opcje, uzasadniać swój wybór i bronić własnych pomysłów przedstawiając własne argumenty.
- organizacja pracy w parach, w których dzieci wspólnie dochodzą do wniosków i opierają się na wspólnych pomysłach
- indywidualna organizacja pracy, aby nauczyciel mógł ocenić postęp każdego ucznia.

Istnieją dwa różne sposoby pracy nad sekwencją: „od dźwięku do obrazu” oraz „od obrazu do dźwięku”

Od dźwięku do obrazu

Faza 1 - Słuchaj, a następnie zidentyfikuj zdjęcia

Cel

Identyfikacja zdjęć poprzez wskazówki.

Kolejność nauczania

Tematy zróżnicowane są pod kątem złożoności wydarzeń, najlepiej jest więc zacząć pracę z dziećmi od tematów początkowych i stopniowo przechodzić do bardziej rozbudowanych historii.

Korzystanie z materiału: najlepiej jest zacząć od tematu 1, jest on bowiem bardziej znany dzieciom i bliższy ich życiu codziennemu. Temat 2 zawiera miejsca, które mogą być mniej znane niektórym z uczniów.

Zarządzanie grupą zajęć: Zajęcia najlepiej przeprowadzać w małych grupach, aby umożliwić optymalne warunki do słuchania i dać szansę na wypowiedz każdemu z uczestników zabawy.

Zdobywane umiejętności i cele dydaktyczne

Celem zabawy i zajęć z zestawem jest umiejętność identyfikowania i rozróżniania dźwięków pochodzących z otoczenia i przyporządkowanie ich do konkretnych sytuacji, przedmiotów i źródeł. Zabawa wymaga skupienia i koncentracji. Nazwanie i opisanie konkretnych dźwięków i przyporządkowanie ich wymaga również wykluczenia niewłaściwych obrazków, mogących być błędnymi wskazówkami. Podczas zabawy dzieci muszą wykonać szereg czynności takich jak: uważne słuchanie, rozróżnianie, spostrzeganie wskazówek, łączenie w pary, zapamiętywanie, i opisowe wypowiedzanie się. Gra umożliwia zdobycie szeregu umiejętności leksykalnych, rozbudowaniu słownictwa poprzez opisywanie sytuacji specyficznych dla każdego z tematów, koncentrując się jednocześnie na pojęciu czasu i miejsca. Obydwa tematy bowiem odwołują się ściśle do pojęcia czasu- temat pierwszy opowiada o cyklu dobowym (rano, południa, po południu, wieczorem), temat 2 o cyklu rocznym, zmieniających się porach roku i o zmianach zachodzących w naturze i otoczeniu (wiosna, lato, jesień, zima). Siłą rzeczy historie dotyczą także różnych miejsc (wewnątrz, na zewnątrz, w klasie, na boisku, w domu, na ulicy, na plaży, w górach itp.)

Faza 1. Identyfikacja

Cel

Rozpoznawanie scenki i identyfikowanie ich pochodzenia podczas słuchania odgłosów płyty audio.

Ta faza zachęca do pracy nad spostrzeganiem wskazówek wizualnych i słuchowych, oraz identyfikowania obrazów oraz opracowania precyzyjnego słownictwa poprzez opisywanie elementów widocznych na obrazkach

Sekwencja

Nauczyciel włącza ścieżkę dźwiękową z płyty i stawia dwie tablice sceniczne na stole lub na małym stoisku, upewniając się, że wszyscy uczniowie widzą obie ilustracje. Uczniowie muszą wybrać scenę odpowiadającą dźwiękom, które właśnie słyszą. Następnie ich zadaniem jest uzasadnienie swojego wyboru poprzez kolejne podchodzenie do tablicy i wskazywanie źródeł dźwięków, które przed chwilą usłyszeli.

Przykład, ścieżka 21: „Słyszemy fale ... Na tym zdjęciu możemy zobaczyć morze ...”

Podczas tej pierwszej tury słuchania nauczyciel zachęca dzieci do identyfikacji jak największej ilości dźwięków. Jeśli dzieci potrzebują odsłuchać ścieżki dźwiękowej po raz kolejny, nauczyciel powinien im to umożliwić. Gdy scena została poprawnie zidentyfikowana, nauczyciel zadaje dzieciom pytania, które prowadzą do wyrażania własnych, osobistych doświadczeń lub dzielenia się swoimi pomysłami i wiedzą na omawiany temat. Nauczyciel zachęca dzieci do wyjaśnień, opisywania zdarzeń itp., aby dzieci miały szansę użyć precyzyjnego słownictwa lub nauczyć się od siebie nowych, nieznanych im dotąd określeń.

Przykład: Kto przychodzi odebrać dzieci ze szkoły? Jak dzieci docierają do szkoły, a jak wygląda ich droga powrotna? Czy dzieci docierają tam na piechotę? Czy dzieci korzystają z transportu publicznego? Co dzieci robią po szkole?

Faza 2. Zapamiętywanie

Cel

Odtwarzanie pojedyncze dźwięki z płyty w celu udoskonalenia identyfikacji i umożliwienia zapamiętania konkretnego słownictwa.

Faza ta wymaga:

- dokładnego określenia każdego dźwięku
- pracy nad poznaniem i zapamiętywaniem nowych słów (nazwy przedmiotów, gdzie są zlokalizowane, czasowniki odpowiadające określonym czynnościom).

Sekwencja

Nauczyciel odtwarza z płyty „pojedyncze odgłosy”. Celem tego działania jest większa koncentracja i wzmożona uwaga na bardziej wyrafinowane dźwięki, które mogły zostać pominięte i niedosłyszane podczas ciągłego odtwarzania całej ścieżki.

W kroku pierwszym nauczyciel do tego zadania używa tablicy ze sceną. Uczniowie identyfikują dźwięki i sprawdzają, czy oni znajdują się one na ilustracji. W następnym kroku nauczyciel zachęca uczniów do słuchania utworu bez pomocy wizualnej. Poprosi uczniów, aby wymienili wszystkie usłyszane dźwięki jeden po drugim.

Faza 3. Wywoływanie

Cel

Nauczyciel zachęca dzieci do słuchania dźwięków, które nie są pokazane na planszy. Następnie prosi uczniów o pomysły, skąd dźwięki mogą pochodzić i jakie jest ich źródło.

Faza ta wymaga: pracy nad generowaniem pomysłów i sformułowaniem hipotez

Sekwencja

Nauczyciel prosi, aby uczniowie słuchali „dodatkowych dźwięków” ze ścieżki dźwiękowej, w celu identyfikacji takich odgłosów których